

Et patent er et forbud mod at andre end patenthaveren udøver den patenterede opfindelse i det geografiske område, som patentet dækker. Hvorledes fremmes samhandelen inden for fællesmarkedet ved, at man i stedet for forbud, som gælder et vist antal lande i fællesmarkedet, søger at indføre et forbud, som gælder hele fællesmarkedsområdet?

Svar:

Uensartet eneretsbeskyttelse for samme produkt i de forskellige EF-lande bevirker, at produktet i lande, hvor der ikke er udtaget eller kan udtages patent, kan produceres af andre end patenthaveren uden de omkostninger, som produktudvikling, patentaftifter og eventuelle licensafgifter udgør. Imidlertid vil eksport til lande, hvori der er udtaget patent, ikke finde sted, uden at der herved sker en krænkelse af patenthaverens eneret. Eneretighedernes nationale karakter virker derfor konkurrenceforvridende og hindrende for den frie varebevægelse. Varenes fri bevægelighed er en af EF's grundtanker og indebærer, at en vare, der markedsføres i et af medlemslandene, i princippet også frit skal kunne markedsføres i de øvrige medlemslande.

Fællesskabspatentet har ligesom nationale patenter til hensigt at dække ét marked. Der er ikke grund til at tro, at eksistensen af et fællesskabspatent gør situationen forskellig fra i dag, idet alle væsentlige patenter allerede i dag er udtaget som nationale patenter i de enkelte fællesmarkedslande. Fællesskabspatentets formål er derfor, som jeg tidligere har nævnt, en rationalisering, hvor man ved én ansøgning kan få designeret hele fællesmarkedet under ét.

Spørgsmål 29:

Kan ministeren udtale sig generelt om udbredelsen af spærrepatenter i henholdsvis store og små lande (eksempelvis USA kontra Danmark) og om, hvordan dette fænomen påvirker henholdsvis store og små virksomheders trivselsmuligheder?

Svar:

Spærrepatenter indebærer, at en patenthaver lægger en ring af patenter uden om sin egen hovedopfindelse for derved at beskytte sig imod, at konkurrenter kommer for tæt på

denne opfindelse. Begrebet spærrepatent forudsætter således, at patenthaver ikke agter at udnytte et sådant patent.

Patentmyndighederne har ikke oplysninger om, i hvilket omfang patenter udnyttes, og er således ikke i stand til at udtale sig om den eventuelle udbredelse af spærrepatenter.

Det kan i øvrigt tilføjes, at såfremt patenter ikke udnyttes, vil der kunne meddeles tvangslicens til herværende virksomheder efter patentlovens regler.

Spørgsmål 30:

I fortsættelse af svaret på udvalgets spørgsmål 15 (bilag 8) bedes det oplyst, om der også skal % af folketinget til at vedtage en udmeldelse.

Svar:

Der er ikke i grundloven foreskrevet en særlig fremgangsmåde for så vidt angår ophævelse af love, der er vedtaget i henhold til reglerne i grundlovens § 20. Forfatningskommissionen af 1947 har imidlertid i sin betænkning om forslag til Danmarks Riges Grundlov på s. 31 udtalt følgende om spørgsmålet:

»Det bemærkes, at der i Kommissionen har været enighed om, at såfremt en suverænitetsbeføjelse, som rigsdagen tidligere har overdraget til en mellemfolkelig myndighed, ønskes taget tilbage, vil et lovforslag herom kunne vedtages efter den almindelige regel ved simpelt flertal.«

Denne opfattelse blev også lagt til grundlag ved behandlingen af forslaget til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber, jfr. justitsministeriets redegørelse for visse statsretlige spørgsmål i forbindelse med en dansk tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber, juli 1972, side 59-61.

Spørgsmål 31:

I fortsættelse af svaret på udvalgets spørgsmål 19 (bilag 8) forespørges, om ministeren har mulighed for at indhente et par eksempler på, hvad private patentagenter beregner sig for overvågning, dels for en enkelt branche, dels for området totalt, altså for samtlige patenter, når det gælder overvågning for, hvad der måtte fremkomme af patentanmeldelser i hele Europa, og vil mini-